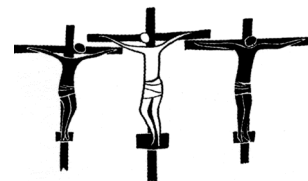

34. navadna nedelja C Kristus, Kralj vesoljstva C

Danes boš z menoj v raju. (Lk 23,43)

Prvo berilo

2 Samuel 5,1-3

Tiste dni so prišli vsi Izraelovi rodovi k Davidu v Hebrón in rekli: "Glej, tvoja kost smo in tvoje meso. Že prej, ko je bil Savel kralj čez nas, si ti vodil Izraela na vojsko in nazaj. Tebi je Gospod rekel: 'Ti boš pasel moje ljudstvo Izraela in boš vladar čez Izraela.'" Vsi Izraelovi starešine so prišli h kralju v Hebrón in kralj David je v Hebrónu sklenil z njimi zavezo pred Gospodom. Mazilili so Davida za kralja čez Izraela.

Drugo berilo

Kološanom 1,12-20

Bratje in sestre, z veseljem se zahvaljujemo Očetu, ki vas je usposobil za delež svetih v svetlobi. On nas je namreč iztrgal iz oblasti teme in nas prestavil v kraljestvo svojega ljubljene Sina, v katerem imamo odrešenje, odpuščanje grehov. On je podoba nevidnega Boga, prvorojenec vsega stvarstva; v njem je namreč bilo ustvarjeno vse, kar je v nebesih in kar je na zemlji, vidne in nevidne stvari, tako prestóli kakor gospostva, tako vladarstva kakor oblasti. Vse je bilo ustvarjeno po njem in zanj. On je obstajal pred vsemi stvarmi in v njem je utemeljeno vse in on je glava telesa, to je Cerkve. On je začetek, prvorojenec med mrtvimi, tako da je postal prvi med vsemi stvarmi. Bog je namreč hôtel, da se je v njem naselila vsa polnost in da je po njem s seboj spravil vse stvarstvo. S krvjo njegovega križa je namreč pomíril, kar je na zemlji in kar je v nebesih.

Evangelij

Luka 23,35-43

Tisti čas so se voditelji ljudstva norčevali iz Jezusa in govorili: "Druge je rešil, naj reši sebe, če je on Božji Mesija in Izvoljenec." Posmehovali so se mu tudi vojaki; pristopali so in mu ponujali kisa. Govorili so: "Če si judovski kralj, reši samega sebe." Nad njim je bil tudi napis: 'Ta je judovski kralj.' Eden od hudodelcev, ki sta visela na križu, ga je preklinjal in mu govóril: "Ali nisi ti Mesija? Reši sebe in naju!" Drugi pa mu je odgovóril in ga svaril: "Ali se ne bojiš Boga, saj te je zadela enaka obsodba? In naju po pravici, kajti prejemava

primerno povračilo za to, kar sva storila; ta pa ni stóril nič hudega." In govóril je: "Jezus, spomni se me, ko prideš v svoje kraljestvo!" In on mu je rekel: "Resnično, povem ti: Danes boš z menoj v rajú."

V razmislek

Od prenove Bogoslužja se praznik Kristusa Kralja praznuje na koncu cerkvenega leta. S tem je nakazano, da je cilj vzvišeni Gospod, h kateremu roma Božje ljudstvo. Kdo je ta vzvišeni gospod, ta kralj, ki je v ospredju današnjega praznika?

Pojem "kralja" je močan arhetipski simbol, zasidran v kolektivni človeški podzavesti. To je arhetip polno živetega, srečnega individualnega in družbenega človeškega obstoja. Biti velik in mogočen je želja, ki je skrita globoko v nas. Dobro se počutimo, če čutimo, da smo spoštovani, da naša beseda nekaj velja. Znak veličine vidimo večinoma v znanju, delu, nastopu in zaslužku. Ampak, ali res predstavljajo našo resnično veličino?

Za Jude pa je "kralj" vedno tudi naziv mesije in to pomeni Davidovo rodbino, sijaj, razkazovanje moči, večno oblast in tisočletno kraljestvo. Ta predstava je razvidna iz prvega berila. Mesija želi biti drugi David, pravzaprav Davidov sin.

Iz te perspektive se zdi evangelij groteskno popačenje in spreobračanje tega naziva, čeprav ga je najbolj zgodnje Krščanstvo ves čas videlo v liniji božje obljube Davidovi hiši, medtem ko je Jezus pripisal "Davidovem" kraljestvu preobrazbo – njegovo kraljestvo je sicer pomembno iz zemeljskega vidika, vendar nima zemeljskega blišča. Njegovo kraljestvo ima iz zemeljskega vidika neprepoznano veličino, njegova orodja vladanja – resnica, usmiljenje in ljubezen pa po obstoječih merilih nimajo moči in tudi on sam postane zaradi tega zasmehovani kralj. Iz čisto duhovnega stališča je "antijunak". Evangelij oriše kontrastno sliko ponižanega, navidezno nemočnega in poraženega "kralja Judov" na križu. Toda v njej se skriva kraljestvo, ki ni primerljivo z ničemer in v katerem se še ni živelo, kjer ni politične moči in vseh z njo povezanih prisil in nesvobode, manipulacij in intrig, samovoljnosti in nasilnih dejanj in kjer je upanje za vse, ki so bili prikrajšani v življenju in za vse, ki so obteženi s krivdo. V besedah obeh hudodelcev se odražata obe prisposobi kraljestva – medtem ko ga eden povzdigne v mesijo/kralja, ki si sam ne more pomagati, spozna drugi v nemoči križanega resnično kraljevsko moč in se preda njegovemu usmiljenju. Vse do Jezusove smrtne ure lahko opazujemo, kaj ga je spremljalo od začetka njegovega delovanja – da so se mu s polno pametovanja pridružili družbeno uveljavljeni in "pobožni", medtem ko so bili preprosti ljudje in tisti, ki so zašli v brezizhodni položaj odprti za Jezusovo sporočilo o brezpogojno razdajajoči se ljubezni. Morda potrebujemo naprej občutek brezizhodnosti in občutek, da smo pristali na dnu, da se šele nato lahko odpremo za nepričakovano, čudovito, za nepredstavljen način odrešenja?

In kje je Kristusovo kraljestvo danes? Ali nismo Kristjani na svetu še vedno videti šibki, neprepričljivi, ubogi, nemočni? In zdi se, da negativno vedno prevlada. Potrebne so verujoče oči križanega hudodelca, da bi videli v navidezni nemoči veličastno Kristusovo kraljestvo. Nemočni, zasramovani, ponižani je dejansko kralj, čeprav v drugem smislu. Ta kralj z večnimi brazgotinami ni objekt projekcij naših velikih fantazij, ni povod za zmagoslavje, ni vabilo k begu iz resničnosti v blaženi svet ali da bi omalovaževali pomen moči negativnega v naši družbi in v zgodovini človeštva. Sprememba nam poznanega reda zamaje naša merila. Sveta se ne da več jasno razdeliti na leve in desne; na tiste, ki so zgoraj in na tiste, ki so spodaj; na verne in na neverne; na revne in na bogate. Resnična nemoč ranljive ljubezni postavlja pod vprašaj vsa merila in načela delovanja – upajmo, da tudi naša...

Danes, na nedeljo Kristusa Kralja praznujemo torej ubogega, zasramovanega kralja, kralja s trnovo krono, kralja na križu, pa naj bo to še tako absurdno za večino ljudi. Praznujemo ga, ker v njegovi nemoči na križu vidimo tudi drugo moč – moč ljubezni. Njegova smrt je zadnja posledica njegove predanosti ljubezni in njegovega sporočila neskončne Božje naklonjenosti do ljudi.